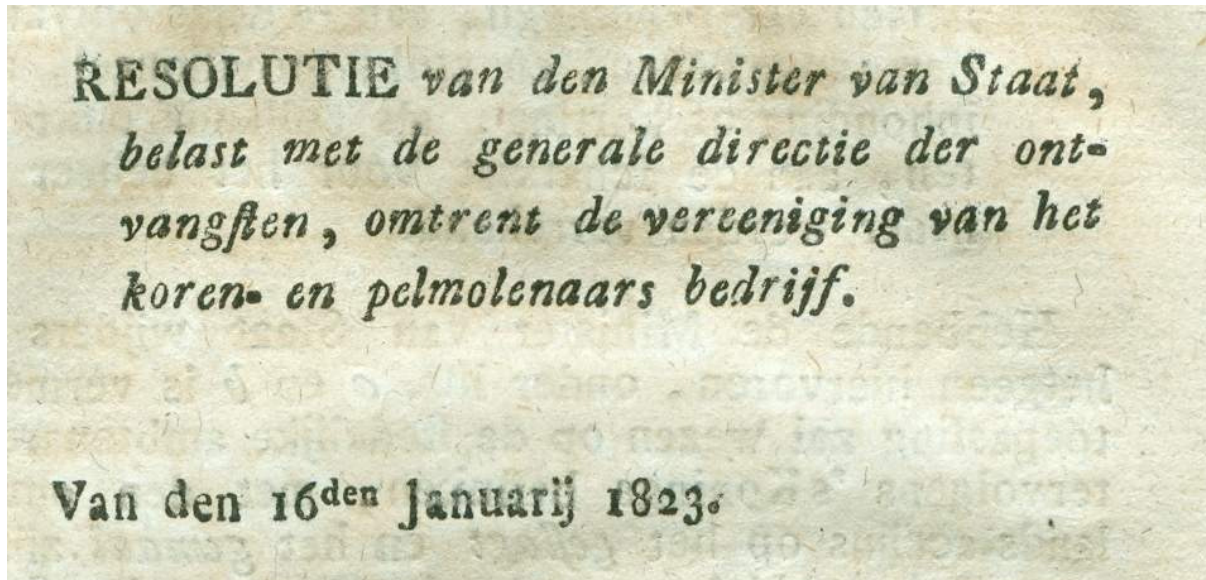

Resoluties op de wet op het gemaal van 21 augustus 1822

gepubliceerd in

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, omtrent de vereeniging van het koren- en pelmolenaars bedrijf.
Van den 16den Januarij 1823. pag. 1058 t/m 1059

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende inlichting nopens de vereenigde uitoefening der bedrijven van molenaar en meelverkooper.
Van den 16den Januarij 1823. pag. 1060

RESOLUTIE van den Minister van staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende voorzieningen omtrent het malen van granen in niet-geadmodiëerde gemeenten, voor ingezetenen uit die welke geadmodiëerd zijn.
Van den 20sten Januarij 1823. pag. 1061

RESOLUTIE *van den Minister van staat, belast met de generale directie der ontvangsten, nopens het malen van granen voor buitenlanders.*
Van den 22sten Januarij 1823. pag. 1067 t/m 1068

RESOLUTIE *van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende beslissing wegens het stellen der merken op de biljetten ter maling van granen, indien de molenaar niet kan schrijven.*
Van den 3den Maart 1823. pag. 1118 t/m 1119

RESOLUTIE *van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, omtrent het uitdrukken van den tijd van het verzenden van het meel van den molen, en het strepen der biljetten, bij het ter maling uitstorten van het graan.*
Van den 9den April 1823. pag. 1254 t/m 1255

RESOLUTIE *van den Minister van staat, belast met de generale directie der ontvangsten, wegens de misbruiken in de heffing op het gemaal.*
Van den 9den April 1823. pag. 1256 t/m

RESOLUTIE *van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, wegens de visitatie van bergplaatsen van aan peil subjecte granen en meel.*
Van den 2den Julij 1823. pag. 1298 t/m 1299

RESOLUTIE *van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, omtrent de visitatie der bergplaatsen van granen, van molenaars, die tevens handelaars in granen zijn.*
Van den 20sten November 1823. pag. 1317 t/m 1318

RESOLUTIE *van den Minister van staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende maatregelen tegen de misbruiken van vrijdom van accijns van het vermengde graan, tot mesting en voeding van het vee.*
Van den 11den Augustus 1823. pag. 1368 t/m 1371

RESOLUTIE *van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende explicatie van art. 34 der wet op het gemaal, omtrent het admitteren der bergplaatsen voor het meel.*
Van den 27sten Augustus 1823. pag. 1405 t/m 1408

RESOLUTIE *van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende voorschriften, betrekkelijk het ledigen der molenbussen.*
Van den 24sten September 1823. pag. 1455 t/m 1457

RESOLUTIE *van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, wegens de applicatie van art. 22 der wet op het gemaal.*
Van den 2sten October 1823. pag. 1460

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, omtrent de vereeniging van het koren- en pelmolenaars bedrijf.

Van den 16den Januarij 1823.

Heeft goedgevonden en verstaan:

De Directeurs der directe belastingen, in en uitgaande regten en accijnsen worden gemagtigd, om, uit kracht van art. 32 der wet op het *gemaal*, van den 21sten Augustus 1822, aan zoodanige korenmolenaars, welke dit hun bedrijf tevens met dat van het pellen van granen op hunnen korenmolen, reeds vóór den 12den Julij 1821, op behoorlijk patent, vereenigd hebben uitgeoefend, dit bij voortduring toe te staan, onder de navolgende bepalingen:

- a. Dat deze vergunning te allen tijde zal zijn herroepelijk en aan een' volgenden eigenaar of huurder van den daarin begrepen molen geen regt van aanspraak op gelijke gunst geven zal.
- b. Dat door den molenaar geene, aan den accijns onderworpen, granen, al ware het ook om die te pellen, op zijnen molen zullen mogen worden ontvangen, dan voorzien van eene kwitantie van betaalden accijns, gelijk mede geene onbelaste granen, dan begeleid door het consentbiljet, bij art. 6 der gezegde wet wordende gevorderd.
- c. Dat de molenaar, door het genot der vergunning, zal geacht worden, ten aanzien der granen, op zijnen molen ter pelling aangenomen, zich vrijwillig te hebben onderworpen aan dezelfde boeten en straffen, als bij voornoemde wet zijn vastgesteld, met opzigt tot de granen, welke op de molens worden bezorgd om te worden gemalen, en
- d. Dat de vergunning zal worden ingetrokken, zoodra de molenaar bevonden mogt worden daarvan eenig misbruik te hebben gemaakt.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

pag. 1060

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende inlichting nopens de vereenigde uitoefening der bedrijven van molenaar en meelverkooper.

Van den 16den Januarij 1823.

Men heeft de bedenking gemaakt, of aan molenaars, welke reeds vóór den 12den Julij 1821 tevens het bedrijf van meelverkoopers hebben uitgeoefend, zonder voor die *beide* bedrijven te zijn gepatenteerd geweest, de uitoefening daarvan verder kon worden toegestaan.

Hierop is door den Minister van Staat geantwoord, dat het de duidelijke bedoeling van art. 33 der wet op het *gemaal* is, dat, diegenen, welke het bedrijf van meelverkooper gezamenlijk met dat van molenaar, vóór den 12den Julij 1821 hebben uitgeoefend, uit krachte van *eenig* patent, en zonder dat de administratie der directe belastingen zich daartegen, ten gevolge van het toezigt op het werk der patenten, heeft verzet, die beide bedrijven, bij voortdoring, kunnen blijven uitoefenen.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

pag. 1061

RESOLUTIE van den Minister van staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende voorzieningen omtrent het malen van granen in niet-geadmодиëerde gemeenten, voor ingezetenen uit die welke geadmodiëerd zijn.

Van den 20sten Januarij 1823.

Aan de molenaars in de niet-geadmодиëerde gemeenten kan worden toegestaan, om ook het graan te malen voor ingezetenen uit geadmodiëerde districten, mits niet, dan nadat alvorens op het kantoor der accijnsen in de gemeenten, alwaar de molens gelegen zijn, vooraf daarvan aangifte zal gedaan, en (zonder betaling van den accijns, doch wel, voor zoo veel de hoeveelheid dit vordert, van het zegel), een consentbiljet zal verkregen zijn, onder geleide van welk biljet het graan op den molen zal mogen gebragt en het meel wederom naar het geadmodiëerde district kunnen terug worden gevoerd; zullende op de grensscheiding der geadmodiëerde en niet geadmodiëerde gemeenten de consentbiljetten, welke het meel geleiden, worden ingetrokken door de beambten der surveillance, bij het verlaten van het niet geadmodiëerde grondgebied, op de daartoe aan te wijzen punten van uitvoer.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

RESOLUTIE van den Minister van staat, belast met de generale directie der ontvangsten, nopens het malen van granen voor buitenlanders.

Van den 22sten Januarij 1823.

De directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, wien zulks kan aangaan, worden gemagtigd, om, uit kracht van art. 26 der wet op het *gemaal*, aab zodanige korenmolenaars, wier molens op de grenzen van het koninkrijk zijn gelegen, op hun daartoe gedaan verzoek, toe te laten, ook granen voor buitenlanders te malen, zonder dat deswege de accijns of eenig in- of uitgaand regt worde betaald, mits daaromtrent worden in acht genomen de navolgende bepalingen:

Art. 1.

De buitenlander zal zijne granen, bij derzelve invoer, brengen ten naasten aangewezen eersten kantore van betaling, alwaar de partij voor hoeveelheid en soort zal worden geconstateerd.

Art. 2.

Na het stellen van den vereischten borgtogt voor de inkomende regten, en tevens wanneer de partij bestaat uit graan, bij gezegde wete belast, voor het bedrag van den accijns deswege, zal er een vrije volgbrief worden afgegeven, vermeldende den dag, datum en het uur der afgifte, de hoeveelheid en soort van het graan, de merken en het getal der zakken, den naam van den persoon, voor wien, en den molen, op welken het graan zal worden gemalen.

Art. 3.

Onder geleide van dezen volgbrief zal het graan naar den molen worden vervoerd, alwaar dit document bij hetzelfde zal behooren te verblijven.

Art. 4.

Het graan gemalen zijnde, zal de volgbrief, die alvorens door den molenaar op de wijze en voorgeschreven in art. 14 der meergenoemde wet, bij het uitstorten der zakken graan, zal behooren te zijn gemerkt, en ingevolge het zelfde artikel afgeteekend, het meel, gedurende den terugvoer van den molen, begeleiden, en beide aan den ontvanger ten voornoemden kantore vertoond worden.

Art. 5.

De ontvanger zal de hoeveelheid meel, met het ter maling ingevoerde graan, overeenkomstig de verhouding bij de wet bepaald, vergelijken, en zal vervolgens, een en ander in orde zijnde bevonden, de volgbrief bij den werkelijken uitvoer van het meel worden afgeteekend en de gemelde borgtogt worden geroijeerd.

Art. 6.

De molenaar, aan wien het malen van granen, in voege voorschreven, zal worden vergund, zal verplicht zijn, alvorens van deze toelating gebruik te maken, zich te onderwerpen aan dezelfde boeten en straffen, als bij de wet tegen molenaars zijn vastgesteld, in geval hij mogt worden gevonden, eenige bepaling, met opzigt tot de granen, voor buitenlanders, op zijnen molen, ter maling ontvangen of gemalen, te hebben overtreden.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

pag. 1118 t/m 1119

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende beslissing wegens het stellen der merken op de biljetten ter maling van granen, indien de molenaar niet kan schrijven.

Van den 3den Maart 1823.

De Minister van Staat, gehoord de voordragt van den Referendaris der 1ste klasse, administrateur er in- en uitgaande regten en accijnsen, ten gevolge eener missive, houdende verzoek, om beslissing op de bedenkingen, nopens de bevoegdheid, den molenaars, die niet kunnen schrijven, aan het slot van art. 14 der wet op het gemaal, van den 21 Augustus 1822, gelaten, ten einde, door en van wege de administratie op te geven merken, op den rug der biljetten uit te drukken de maand, den datum en het uur, wanneer het gemalen graan, daarin vermeld, van hunnen molen wordt vervoerd;

Gelet op de bepaling van het laatste lid van art. 14 van gemelde wet;

Heeft goedgevonden en verstaan:

De Directeurs der directe belastingen, in en uitgaande regten en accijnsen, in de respectieve directien, aan te schrijven, gelijk geschiedt bij deze, om de arrondissements-inspecteurs te magtigen, ten einde zich met de molenaars, op welke de gunstige bepaling van het voorschreven laatste lid van art. 14 der wet op het gemaal kan worden toegepast, ten aanzien der daarbij bedoelde merken, te verstaan, en alzoo onderling de zoodanige te bepalen, als naar de omstandigheden geschikt en voor den molenaar uitvoerbaar zullen worden bevonden, zullende de molenaars gehouden zijn, om, alvorens zij met het gebruik der overeengekomene merken eenen aanvang maken, aan dezen inspecteur eene opgave te doen, voorzien van hunne handteekening, of het merk, dat dezelve vervangt, en door twee getuigen erkend wordt; deze opgave zal de omschrijving der merken, welke zij zich verbinden te bezigen, benevens derzelve beteekenis, moeten inhouden; dezelve zal ter kennisse van den ontvanger en van de ambtenaren, met de surveillance van den molen en den omtrek belast, worden gebracht, en de merken zullen niet kunnen veranderd worden, dan met toestemming van den arrondissements-inspecteur, die eene nieuwe opgave ten gevolge zal hebben.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

pag. 1254 t/m 1255

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, omtrent het uitdrukken van den tijd van het verzenden van het meel van den molen, en het strepen der biljetten, bij het ter maling uitstorten van het graan.

Van den 9den April 1823.

De Minister van Staat heeft, op de navolgende vragen:

1e. Of niet het uur, waarop het meel afgeleverd wordt in *dorso*¹ der duplicaat-biljetten, in woorden en niet in cijfers moet worden uitgedrukt?

2e. Hoedanig het strepen der biljetten moet plaats hebben? te kennen gegeven:

Op de eerste vraag: dat de molenaars of hunne gemagtigde knechts, verpligt zijn, om het uur of het *juiste tijdstip*, waarop het meel van den molen wordt vervoerd, niet in cijfers, maar in duidelijke schrijffletters op den rug van het biljet te stellen, en derhalve de Directeurs worden aangeschreven, om tegen de afwijking dezer bepaling, op grond van artikel 14 der wet, te doen waken, en bij bevinding daarvan proces-verbaal te doen opmaken;

Op de tweede vraag: dat, volgens de woorden van art. 14 der wet, bij het uitstorten van iederen zak graan in het zoogenoemde *molenkaar*, door den molenaar moet worden gesteld eene schuinsche streep van rood krijt, en dat daarenboven bij het uitstorten van den laatsten zak graan, van de partij in het biljet vermeld, eene kruisstreep door de streep of strepen moet worden getrokken, zoodanog, dat er steeds eene streep meerder op het biljet moet staan, als er zakken in het biljet zijn vermeld, en dus bij eene partij van één zak eene schuinsche streep en eene kruisstreep; bij twee zakken, twee strepen en eene kruisstreep; bij drie zakken drie schuinsche strepen en eene kruisstreep; bij vier zakken vier schuinsche strepen en eene kruisstreep en zo vervolgens.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

1. in dorso - op de achterzijde, op de rug (van een wissel, akte e.d.)

pag. 1256 t/m

RESOLUTIE van den Minister van staat, belast met de generale directie der ontvangsten, wegens de misbruiken in de heffing op het gemaal.

Van den 9den April 1823.

De Minister van staat, heeft aan de directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te kennen gegeven:

1. Dat de bepaling van art. 7 der wet op het gemaal niet van toepassing is op het graan, dat tot mesting en voeding van het vee wordt aangegeven, hetwelk altijd van consentbiljetten moet voorzien zijn, ook zelfs beneden de vijf schepels¹; strekkende zich de faciliteit van art. 7 alleen uit tot granen, welke primitief onbelast zijn, gelijk boekweit, haver, garst, maar geenszins tot tarwe, rogge of spelt, hoezeer met onbelaste granen, tot voeding van het vee, vermengd.
2. Dat aan de molenaars niet kan worden belet het pellen van ruwe spelt, dan alleen aan de zoodanigen, welke daartoe, volgens art. 32 der wet op het gemaal, van de administratie nog geene permissie, onder de noodige voorzieningen, hebben gekregen, of welke het bedrijf van pelmolenaars, niet hebben uitgeoefend voor den 12den Julij 1821, op behoorlijk patent, en dat mitsdien het pellen van spelt moet worden belet aan al de molenaars, die de bij art. 32 der wet gevorderde vereijtschten niet bezitten.
3. Dat de *gepelde spelt* in geen geval vrijdom van de belasting op het gemaal heeft, hoezeer ook vermengd met onbelaste granen en tot voeding of mesting van vee aangegeven wordende, vermits art. 2 die vrijstelling wel toestaat voor de spelt, doch geenszins meer voor de *gepelde spelt*, en dat mitsdien voor graan tot mesting, waaronder zich de *gepelde spelt* bevindt, de belasting zal moeten worden betaald.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

1. schepel - Een schepel was verdeeld in vier spint. Er gingen 4 schepel in een mud.

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, wegens de visitatie van bergplaatsen van aan peil subjecte granen en meel.

Van den 2den Julij 1823.

De Minister van Staat, overwogen hebbende de vier navolgende vragen, in betrekking tot de heffing van den accijns op het gemaal, als:

1. Is het huis, door eenen molenaar bewoond wordende, onderworpen aan de visitatie der commiesen, indien hetzelfde niet als des molenaars bergplaats van meel of graan is aangegeven? of moet
2. Zoodanig het huis beschouwd worden als door eenen particulier bewoond te worden, tot zoo lang, dat bevonden is, dat hetzelfde als bergplaats van meel en graan door den molenaar gebezigd wordt, zoo dat de visitatie van hetzelfde geschieden moet met adsistentie der locale autoriteit, volgens de voorschriften der wet?
3. Zijn de behuizingen voor, bij de administratie bekende, molenaarsknechts, vooral wanneer die huizen nabij den molen staan, al dan niet subject aan visitatie, even als de huizen door de molenaars zelve in gebruik, te dien effecte, dat het graan of meel, hetwelk daarin bevonden wordt, met de noodige biljetten moet worden verantwoord? en
4. Indien de laatste vraag ontkennend mogt worden beantwoord, hoe is het dan gelegen met de huizen *aan de molenaars toebehoorende*, en door hunne knechts bewoond wordende?

Heeft te kennen gegeven:

Wat de *eerste* en *tweede* vragen aangaat, dat er volstrekt geene bedenkingen bestaan, of de huizen der molenaars zijn aan de peiling en visitatie der beambten onderworpen, en dat die huizen alzo als bergplaatsen moeten worden beschouwd, hetzij dezelve, als zoodanig, door den molenaar zijn aangegeven, of niet, zijnde dan ook de bepalingen der wet in allen deele op dezelve toepasselijk; terwijl, voor zoo verre de molenaars hunne huizen niet mogten hebben opgegeven, volgens art. 21 der wet, deswege door de beambten zal moeten worden opgemaakt proces-verbaal.

En wat de *derde* en *vierde* vragen betreft, dat de particuliere woningen der molenaarsknechts in het gemeen niet zijn te beschouwen, als te vallen in de termen van art. 21 en 22 der wet op het gemaal, maar wel zoodanige huizen der molenaars zelve, in de nabijheid der molens, als welke, ofschoon zij die dan laten occuperen door hunne knechts, bewijsbaar met het oogmerk om de wet te ontduiken, daardoor echter niet ophouden te zijn, de huizen der molenaars, waarvan art. 21 der wet spreekt.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, omtrent de visitatie der bergplaatsen van granen, van molenaars, die tevens handelaars in granen zijn.

Van den 20sten November 1823.

De Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, disponerende op een adres, waarbij wordt te kennen gegeven, dat de ambtenaren vermeenen, dat, een molenaar tevens het bedrijf van handelaar in granen uitoefenende, de localen, die hij voor het laatstgenoemde beroep in gebruik heeft, aan de peiling zijn onderworpen, en dat het graan, daarin aanwezig, door quitantien van betaalden accijns zou moeten gedekt zijn, terwijl de vertooner meent niet aan die twee verplichtingen gehouden te wezen;

Heeft te kennen gegeven:

- a. Dat, naar aanleiding der bepaling van § 3 van art. 34 der wet op het gemaal, dezelve de duidelijke bedoeling medebrenge, dat al het graan of meel, hetwelk eenig korenmolenaar voor een ander door hem tevens uitgeoefend wordend bedrijf mogt verkiezen in te staan, door hem in afzonderlijke, van den molen afgescheidene en vooraf door de administratie goedgekeurde, bergplaatsen moet worden gehouden, en dat derhalve deze bepaling zoo wel op de korenmolenaars, tevens handelaars in granen, als op de korenmolenaars tevens landbouwers zijnde, kan en behoort te worden toegepast.
- b. Dat in art. 21 der gezegde wet bedoeld worden de localen, die de molenaars voor dit hun bedrijf bezigen, die zij als zoodanig aan den ontvanger moeten opgeven, en die dus volgens dat artikel peil-subject zijn.
- c. Dat echter deze bepaling niet kan worden toegepast op bergplaatsen van graan of meel, ten dienste van den landbouw, of eenig ander bedrijf door hen benoodigd; welke bergplaatsen moeten zijn goedgekeurd door de administratie, en mogen geenszins strekken tot berging van eenig ander graan of meel.
- d. Dat alzoo, indien er in eenig gebouw van eenen molenaar graan of meel wordt gevonden, zonder dat hetzelfde van de noodige biljetten is voorzien, en hij mogt beweren dat dit graan of meel tot zijnen landbouw of eenig ander bedrijf behoort, hij verplicht is de door de administratie verleende admissie van dat gebouw tot dat einde, te vertoonen, terwijl, bij gebreke daarvan, hij de boete van f 200:00 zal hebben verbeurd.
- e. Dat daaruit volgt, dat het graan of meel, dat zich bevindt in eene bergplaats, welke, naar aanleiding van art. 34 der wet, voor de uitoefening van het beroep van graanhandelaar, landbouwer of ander, is toegelaten, niet behoeft voorzien te zijn van biljetten.
- f. Dat hieruit al verder volgt, dat al de localen der molenaars aan visitatie onderworpen zijn, doch het graan of meel niet aan de peiling, als dit zich in afzonderlijke, door de administratie voor den landbouw of ander bedrijf, te gelijk met dat van molenaar uitgeoefend wordende, toegelatene bergplaatsen voorhanden is.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

RESOLUTIE van den Minister van staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende maatregelen tegen de misbruiken van vrijdom van accijns van het vermengde graan, tot mesting en voeding van het vee.

Van den 11den Augustus 1823.

De Minister van Staat, gelezen de missive van Zijne Excellentie den secretaris van staat, de dato 9 Julij ll., no. 137, en 9 dezer, no. 19, daarbij op last des Konings, kennis gevende, dat de Minister zich volkomen kan gemachtigd rekenen tot het nemen van maatregelen tegen de misbruiken, welke gemaakt worden van den vrijdom van het vermengde graan tot mesting en voeding van het vee;

Gehoord de consideratien van den raad van administratie bij dit departement;

Overwegende, dat bij art. 2, § c der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* no. 36), van den accijns op het gemaal is vrijgesteld de tarwe, spelt en rogge, welke zal gemalen worden tot mesting of voeding van het vee, mits op iederen zak het graan met ten minste een derde gedeelte haver, erwten, wikken¹ of boonen vermengd zij;

Overwegende dat van deze weldadige bepaling een schroomlijk misbruik zou kunnen worden gemaakt, wanneer dezelve wierd uitgestrekt tot andere einden dan waarvoor zij, volgens de wet, is gegeven, dat is: op de voorwaarde dat het alzoo vermengde graan strekken zal tot *mesting of voeding van het vee*, en zulks in het belang van den landbouw en veehouders, maar geenszins tot voeding van menschen; en wijders willende tegengaan de misbruiken, welke zouden kunnen worden gemaakt door de vermenging van het graan zonder behoorlijk toezigt; Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 1.

De ontvangers zullen geene consentbiljetten afgeven tot het malen van tarwe, spelt of rogge, vermengd op de bij art. 2, § c der wet op het gemaal voorgeschrevene wijze, ten zij aan hen vooraf gebleken zij, dat hetzelfde graan bestemd is tot mesting of voeding van het vee en geenszins tot voeding van menschen.

Art. 2.

De consentbiljetten zullen niet afgegeven worden, dan tot voeding en mesting van het vee, dat zich op de stallen bevindt.

Art. 3.

De administratie zal bepalen de hoeveelheid tarwe, spelt en rogge, welke, vermengd tot voeding en mesting van het vee, op consentbiljetten, zal mogen worden gemalen, overeenkomstig de lokale aangelegenheden en gebruiken, zoo in als buiten den mestingstijd, en berekend per stuk vee.

Het *maximum* zal in den geheelen mestingstijd (dewelke gehouden wordt te zijn in de maanden September tot en met Februarij) voor de runderen, per stuk, niet meerder wezen dan twee derde tarwe, spelt of rogge, in vier mudden vermengd graan, en voor de halfjarige varkens, per stuk, niet meerder dan twee derde tarwe, spelt en rogge, in twee mudden vermengd graan.

Buiten den voorsz. mestingstijd zal het *maximum* niet meerder wezen dan een vierde der vermelde hoeveelheden.

Art. 4.

Tot verzekering dat de ter vermenging, maling en mesting, of voeding van het vee, aangegevene tarwe, spelt of rogge, in der daad de bij de wet bepaalde bestemming heeft, zullen de ontvangers, voor de afgifte der consentbiljetten van de belanghebbende aangevers vorderen eene schriftelijke verklaring, geteekend door den belanghebbende, inhoudende, dat het aangegevene graan geene andere bestemming heeft, dan tot voeding en mesting van het vee; en voorts opgave van het getal en soort van het vee, hetwelk zich op de stallen van de belanghebbenden bevindt; welke opgave, voor zoo verre het getal van het vee aangaat, door het hoofd van het plaatselijk bestuur, of een daartoe door denzelfden behoorlijk gemagtigd lid van het bestuur, schriftelijk zal moeten worden bevestigd.

Art. 5.

De ontvangers deze verklaring niet vindende in tegenstrijdigheid met het onder hen berustende kohier van het veefonds, voor zoo veel het getal runderen betreft, of met de des noods te doene opneming op de stallen, zullen behoudens de bepalingen in het volgende artikel vermeld, de noodige consentbiljetten tot het malen kunnen afgeven tot de opgegevene hoeveelheid graan, mits niet te bovengaande de hoeveelheid door de administratie of het *maximum* bij deze resolutie bepaald.

Art. 6.

Tot voorkoming van alle misbruiken, welke door de vermenging van tarwe, spelt en rogge, met niet minder dan een derde gedeelte haver, erwten, wicken of boonen, zou kunnen worden gemaakt, en welke na de vermenging niet behoorlijk te ontdekken zijn, zullen de belanghebbenden verplicht zijn, om, bij aangifte, ten kantore der ontvangers over te brengen de tarwe, spelt of rogge, mitsgaders de ter vermenging bestemde haver, erwten, wicken of boonen, ieder afzonderlijk, en de vermenging in tegenwoordigheid van den ontvanger of verdere beamtten der administratie, na zoo veel noodig voorafgaande meting van iedere bijzondere specie, volgens de verhouding bij art. 2 § c, geschieden; zullende de consentbiljetten niet mogen worden afgegeven voor dat deze vermenging in tegenwoordigheid der beamtten is gedaan.

In die gemeenten ten platten lande, welke in de termen vallen van art. 44 der wet van den 21sten Augustus 1822, en aldus de kantoren op meerderen afstand dan eene nederlandsche mijl² van de korenmolens verwijderd zijn, zal die vermenging, in het gerijf der ingezetenen, moeten geschieden bij of in den omtrek der molens onder het opzigt der beamtten.

Art. 7.

Ten einde aan de ingezetenen, zoo in als buiten den mestingstijd, de gelegenheid te verschaffen, om, zonder de opvolging der hierboven omschrevene formaliteiten, hunne tot mesting of voeding van het vee vermengde tarwe, spelt en rogge, op consentbiljetten te doen malen, zal zulks hun vrijstaan, mits zich onderwerpende om het meel, na de maling van het vermengde graan, door of onder het opzigt der ambtenaren van de administratie, en voor dat het meel van den molen mag worden vervoerd, met zand te doen vermengen, zoodanig, dat ieder mud meel met niet minder dan een nederlandsch pond³ en tachtig looden⁴ zand vermend zij, en hetzelfde alzoo ongeschikt te doen maken tot voeding van menschen, zonder schadelijk te zijn voor de mesting en voeding van het vee, zullende de ontvangers geautoriseerd zijn, om onder deze voorwaarde de consentbiljetten tot maling, zonder eenige bepaling van maximum, te kunnen afgeven.

Art. 8.

De consentbiljetten tot het malen van beestenvoeder zullen niet door de ontvangers mogen

worden afgegeven, dan alleen op zoodanigen dag en uur, in de week, als door de administratie zal worden bepaald en aan de belanghebbenden ter kennisse gebracht.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

1. wikken - Voederwikke (*Vicia sativa*) komt voor op bouwland, langs wegen en op dijken. De plant klimt met ranken via andere planten omhoog. De voederwikke dankt zijn naam aan het feit dat de soort als voedergewas werd verbouwd. De plant wordt tot 1 m hoog en heeft een vrij stevige stengel. Het meer dan 5 mm brede, omgekeerd eivormige tot langwerpige blad is geveerd en bestaat uit acht tot zestien deelblaadjes. Aan de top bevindt zich een al dan niet vertakte rank. De steunblaadjes kunnen getand zijn en zijn voorzien van een donkere vlek. De voederwikke bloeit met alleenstaande bloemen of met één of twee paar bloemen in de bladoksels. Ze zijn kortgesteeld. De bloeiperiode loopt van mei tot juli (soms tot september). De vlag van de bloem is blauwpaars en de zwaarden donker paars. De bloem is 1,8-3 cm lang. Alle kelktanden zijn even lang of iets langer dan de kelkbuis. De voederwikke draagt een 3-8 cm lange, meestal zacht behaarde peul die bij rijpheid bruin tot geelbruin is. De peul bevat vier tot twaalf geel- of kastanjebruine zaden. (bron: Wikipedia)
2. nederlandsche mijl - De Nederlandse mijl is een oude lengtemaat die afhankelijk van tijd en plaats verschillende lengtes had. De Nederlandse mijl was na de invoering van het Nederlands metriek stelsel in 1820 enige tijd het synoniem van de kilometer. (bron: Wikipedia)
3. nederlandsch pond - In 1820, toen het Nederlands metriek stelsel werd ingevoerd, werd de waarde van het Nederlands pond bepaald op 1 kilogram. Met die invoering was de kilogram de officiële eenheid voor massa (of gewicht). Pas met de Wet van 7 april 1869 (Staatsblad No. 57) werden oude benamingen, waaronder ook het pond, afgeschaft en vervangen door de tegenwoordig gebruikte aanduidingen, zoals kilogram. Met de IJkwet van 1937 werd het pond (ter waarde van een halve kilogram) officieel afgeschaft. (bron: Wikipedia)
4. lood - Een lood is 15 gram maar werd na invoering van het decimale stelsel soms ook gebruikt voor 10 gram. (bron: Wikipedia)

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende explicatie van art. 34 der wet op het gemaal, omtrent het admitteren¹ der bergplaatsen voor het meel.

Van den 27sten Augustus 1823.

De Minister van Staat, op de aanvraag, op eene gedane vraag, omtrent het regt verstand van art. 34 der wet op het gemaal, en of het de intentie is, dat de bergplaatsen van het meel, welke de molenaars voor andere bedrijven noodig hebben, in afzonderlijke lokalen moeten zijn gelegen, of dat het voor voldoende zou kunnen worden gehouden, wanneer die bergplaatsen bestaan in onderscheidene vertrekken of zolders, die zich in hetzelfde gebouw en onder hetzelfde dak bevinden;

Overwegende, dat bij de antwoorden, welke door het gouvernement gegeven zijn aan de sectien der tweede kamer der staten-generaal op de vragen, door dezelve gedaan op art. 41 (nu art. 34) der wet op het gemaal, is gezegd:

Op de vraag der 6de Sectie.

Is het voldoende dat de lokalen elkander niet aanraken?

Antwoord. *Zij moeten afgescheiden zijn van elkander, onder de voorafgaande goedkeuring der administratie.*

Op de vraag derzelver Sectie.

Moeten de lokalen, die elkander aanraken, worden afgebroken, en wie zal de schadeloosstelling geven?

Antwoord. *De tegen de bepalingen van dit artikel bestaande lokalen, welke door de administratie niet zullen zijn goedgekeurd, behooren niet te worden afgebroken, maar de onvereenigbare bedrijven zullen daarin niet mogen worden uitgeoefend.*

Op de vraag der 7de Sectie.

Moeten de bergplaatsen in wezenlijk van den molen afgescheiden gebouwen zijn, of wel in afgezonderde vertrekken, in ééne en dezelfde bergplaats?

Antwoord. *De inrigting van sommige gebouwen en de aard der verschillende bedrijven kan zoodanig zijn, dat de afscheiding in hetzelfde gebouw en de gezamenlijke uitoefening der verschillende bedrijven door de administratie kan worden goedgekeurd, of, omgekeerd, afgekeurd. De toepassing der bepaling van dit artikel hangt af van zoo vele uiteenloopende omstandigheden, dat men geen algemeen stellig bevestigend of ontkenkend antwoord kan geven op de gedane vragen, zonder het belang der schatkist of der ingezetenen te kwetsen. De onuitvoerlijkheid der bepalingen, wegens het afgescheiden houden van het meel van ieder bedrijf, in de laatste § opgenoemd, kan*

Het eerste zou voor ieder bedrijf wegens het meel, onuitvoerlijk zijn, vooral bij de laatste §.

geenszins worden toegestemd, maar wel het groot gevaar voor de belasting, wanneer het meel voor die verschillende bedrijven in dezelfde bergplaats mogt kunnen geborgen worden.

Men denke slechts aan eene stijfelmakerij en bakkerij, te zamen in één lokaal uitgeoefend, en het meel in ééne plaats geborgen wordende; het meel, voor de stijfelmakers heeft vrijdom, dat voor de bakkers is belast; welk eene gelegenheid voor den bakker, om het meel, dat hij als stijfelmaker heeft doen malen, tot het bakken van brood te gebruiken, en met inbegrip van den accijns te verkoopen, zonder dat dit door peilingen genoegzaam te beletten zou zijn.

Overwegende dat uit deze uitlegging van art. 34 der wet ten duidelijkste blijkt, dat de bergplaatsen, waarin de molenaars het meel voor hunne overige bedrijven houden, moeten zijn *afzonderlijk voor ieder bedrijf op zich zelve*, en afgescheiden van den molen, volgend art. 34 der wet op het gemaal, en dat deze bergplaatsen vooraf door de administratie moeten zijn goedgekeurd, op eene boete van *twee honderd gulden*.

Overwegend dat de goed- of afkeuring dezer afzonderlijke bergplaatsen door de administratie, geheel afhankelijk is van de localiteiten, de personele gedragingen der molenaars, ten opzichte der belasting op het gemaal, en van verdere plaatselijke omstandigheden;

Heeft de directeuren der directe belastingen in- en uitgaande regten en accijnsen aangeschreven:

1. Om de bergplaatsen der molenaars, waarin het meel voor hunne overige bedrijven gehouden wordt, door de ambtenaren te doen opnemen en onderzoeken, of dezelve zijn *afzonderlijk* voor ieder bedrijf op zich zelve en afgescheiden van den molen;
2. Of het gebruik dier bergplaatsen door hen aan de administratie is gevraagd;
3. Of, in geval die bergplaatsen, tegen de bedoeling der wet bestaan, of zonder behoorlijke aanvragen aan, en goedkeuring der administratie gebruikt worden, de molenaars te doen aanzeggen, om binnen acht dagen aan hunnen verpligting te voldoen, en bij de niet voldoening daarvan, tegen het ongeoorloofde gebruik, dadelijk te doen opmaken proces-verbaal van overtreding;
4. Om aan die molenaars, wier bergplaatsen tot de uitoefening hunner overige bedrijven kunnen worden toegestaan, het gebruik daarvan toe te staan, naar aanleiding van de localiteiten, de persoonlijke gedragingen der molenaars, ten opzichte der belasting op het gemaal, en zoodanige verdere plaatselijke omstandigheden, als ten deze in aanmerking zullen komen, en zulks alleen voor zoodanige molenaars, welke, volgens art. 33 der wet op het gemaal, de vereenigde bedrijven, aldaar opgenoemd, hebben uitgeoefend voor den 12den Julij 1821;

5. Om in het vervolg ten scherpste te doen toezien, dat van de vergunningen geen misbruik worde gemaakt door de molenaars, en bij de minste afwijking van de zekerheid, die de wet voorschrijft, de vergunning tot het voorgeschreven gebruik der bergplaatsen dadelijk in te trekken.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

1. Admitteren - toelaten, toestaan, inwilligen.

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, houdende voorschriften, betrekkelijk het ledigen der molenbussen.

Van den 24sten September 1823.

De Minister van Staat, op eenige bij hem ingekomen berigten, ten aanzien van het ledigen der molenbussen, in dewelke, volgens art. 13 der wet op het gemaal, de accijnsbiljetten worden gestoken;

Heeft daaromtrent de navolgende bepalingen vastgesteld:

Art. 1.

De sleutels der molenbussen zullen berustende zijn onder de controleurs, die dezelve zorgvuldig moeten bewaren, ten einde dezelve te allen tijde, des gerequireerd wordende, aan hunne superieuren te kunnen ter hand stellen.

Art. 2.

Ten minste éénmaal 's maands, of zoo dikwijls zulks noodig mogt worden geoordeeld, zullen de biljetten uit de molenbussen worden geligt, met uitzondering van die, waarvan het graan nog ongemalen aan den molen is, en die dus tot eene nadere ligting in de bus zullen verblijven.

Art. 3.

De controleurs zullen de ligting der biljetten uit de molenbussen, zoo veel mogelijk zelf doen, met één of meer commiesen, en anders daartoe orders stellen dat zulks door de commiesen, welke zij daartoe schriftelijk zullen magtigen, worde gedaan.

Art. 4.

Bij de ligting zal behoorlijk worden acht gegeven, of de molenbussen en derzelver sloten in behoorlijke orde en steeds wel gesloten zijn, en bij bevinding van het tegendeel, daarvan onverwijld rapport worden gedaan aan den arrondissements-inspecteur; en zal er wijders worden gelet of de in de bussen aanwezige biljetten behoorlijk zijn gescheurd geworden, en of die biljetten, waarvan het graan nog ongemalen aan den molen is, en welke biljetten, ingevolge art. 2, in de bus zullen blijven, overeenkomen met de duplicaten, en zoo niet, daarvan insgelijk onverwijld worden kennis gegeven aan den arrondissements-inspecteur.

Art. 5.

Bij deze ligting behoort alzoo vooral te worden nagegaan, door vergelijking van hetgeen actueel op den molen is, en van de situatie bij vorige visitatien bevonden, of er ook dadelijke overtredingen of indices van overtredingen bestaan, ten einde, in het eerste geval, proces-verbaal van bekeuring worde opgemaakt, en in het laatste, nopens de vermoedens, het nog mogelijk verder onderzoek te doen en bij de volgende surveillance daaromtrent bijzonder acht te geven.

Art. 6.

Nadat de biljetten uit de bussen geligt zijn, zullen de controleurs, hetzij zij de ligting zelf hebben gedaan, of door de commiesen hebben laten doen, de biljetten tot zich nemen, dezelve schiften; voor elk kantoor van aangifte, volgens de volgorde der dagteekeningen en

genommerd, bij elkander voegen en dezelve dadelijk, voorzien van de noodige lijsten, aan de onder hunne controle behoorende ontvangers doen toekomen, die dezelve, behoorlijk geliasseerd, bij hunne registers zullen laten verblijven.

Art. 7.

Voor zoo verre de biljetten mogten afgeven zijn op kantoren buiten de controle gelegen, zullen de controleurs de biljetten voor elk kantoor, behoorlijk geliasseerd en van lijsten voorzien, aan den arrondissements-inspecteur inzenden, die dezelve alsdan aan de respective ontvangers of aan zijne anbtgenooten binnen de directie zal zenden, ten einde door de ontvangers daarmede in voege voorschreven worde gehandeld.

Art. 8.

Voor zoo verre de kantoren van aangifte buiten de directie mogten gelegen zijn, zullen de biljetten door het intermediair der directeurs ten voorsz. einde aan de ontvangers worden gezonden.

Art. 9.

De alzo bij de registers verblevene biljetten zullen door den verificateur voor de *comptabiliteit* behoorlijk tegen den stok worden geconfronteerd, ten einde daardoor het werk der verificatie te verzekeren.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

Bijvoegsel tot het Staatsblad en Officieel Journaal van het Koninkrijk der Nederlanden of Besluiten, Resolutien, Dispositien [etc. etc.] uitgevaardigd en gegeven door Zijne Majesteit den Koning etc., etc., te Dordrecht bij Blussé en Van Braam 1823.

RESOLUTIE van den Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, wegens de applicatie van art. 22 der wet op het gemaal.

Van den 2sten October 1823.

De Minister van Staat, op de aanvraag, of het graan en het meel, hetwelk in eene mindere hoeveelheid dan 20 ponden, bij eenen korenmolenaar in de localen, bij art. 21 der wet op het gemaal omschreven, gevonden wordt, van een accijns- of consentbiljet moet zijn voorzien, zoodanig dat het gemis daarvan, ingevolge art. 22 derzelve wet, de boete van *f* 25 per mud, naar de bevondene hoeveelheid berekend, en zonder confiscatie, naar zich sleept, dan wel, of die hoeveelheid daarvan is ontheven, en de bij dit laatste artikel bepaalde boete, te gelijk met de confiscatie, alleen toepasselijk op de hoeveelheid, boven de 20 ponden¹, zonder document gevonden wordende;

Herzien art. 22 der wet op het gemaal

Heeft te kennen gegeven, dat het de bedoeling van den wetgever is geweest, om, bij art. 22 vermeld, alleen aan de boete van *f* 25 per mud en de confiscatie te onderwerpen het graan en meel, hetwelk boven de *twintig ponden*, zonder document, in de localen der molenaars wordt gevonden, en dat alzoo de hoeveelheid van *twintig ponden* en daar beneden, ook zonder document, aan den molen kan aanwezig zijn, en zulks ten einde, door eene zekere speling, aan de molenaars hun het effect te doen behouden der bepaling omtrent het verstuiven, voorkomende in art. 20 der wet.

Transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010

1. ponden - In 1820, toen het Nederlands metriek stelsel werd ingevoerd, werd de waarde van het Nederlands pond bepaald op 1 kilogram. Met die invoering was de kilogram de officiële eenheid voor massa (of gewicht). Pas met de Wet van 7 april 1869 (Staatsblad No. 57) werden oude benamingen, waaronder ook het pond, afgeschaft en vervangen door de tegenwoordig gebruikte aanduidingen, zoals kilogram. Met de IJkwet van 1937 werd het pond (ter waarde van een halve kilogram) officieel afgeschaft. (bron: Wikipedia)

Relevante literatuur:

Poppen, B. D. *De belasting op het gemaal in Stad en Ommelanden 1594-1856, een aspect van onze sociaal-economische geschiedenis waarin molenaars en cherchers centraal staan.* Uithuizen 2004. ISBN 9080850314, 298 pagina's, gebonden, geïllustreerd, A4.

Deze pagina is onderdeel van de homepage van B. D. Poppen <http://www.bdpoppen.nl>